UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (laajennettu seitsemäs jaosto)

21 päivänä syyskuuta 2011 *

Asiassa T-268/10,

Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), kotipaikka Bryssel (Belgia),

SNF SAS, kotipaikka Andrézieux-Bouthéon (Ranska),

edustajinaan aluksi asianajajat K. Van Maldegem ja R. Cana sekä solicitor P. Sellar, sittemmin asianajajat K. Van Maldegem ja R. Cana,

kantajina,

vastaan

Euroopan kemikaalivirasto (ECHA), asiamiehinään M. Heikkilä ja W. Broere,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

jota tukevat

Alankomaiden kuningaskunta, asiamiehinään M. Noort ja J. Langer,

ja

Euroopan komissio, asiamiehinään P. Oliver ja E. Manhaeve,

väliintulijoina,

jossa on kyse vaatimuksesta kumota ECHA:n päätös tunnistaa akryyliamidi (EY nro 201-173-7) kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH), Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta, direktiivin 1999/45/EY muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93, komission asetuksen (EY) N:o 1488/94, neuvoston direktiivin 76/769/ETY ja komission direktiivien 91/155/ETY, 93/67/ETY, 93/105/EY ja 2000/21/EY kumoamisesta 18.12.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1907/2006 (EUVL L 396, s. 1) 57 artiklassa tarkoitetut perusteet täyttäväksi aineeksi ja sisällyttää se sellaisten aineiden luetteloon, jotka on tunnistettu niiden sisällyttämiseksi mahdollisesti kyseisen asetuksen liitteeseen XIV asetuksen 59 artiklan mukaisesti,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (laajennettu seitsemäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Dittrich (esittelevä tuomari) sekä tuomarit F. Dehousse, I. Wiszniewska-Białecka, M. Prek ja J. Schwarcz,

kirjaaja: E. Coulon,

on antanut seuraavan

määräyksen

Asian tausta

1 Ensimmäinen kantaja, Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), on eurooppalainen taloudellinen etuyhtymä, jonka kotipaikka on Belgia. Se toimii polyelektrolyyttien, polyakryyliamidin ja/tai muiden akryyliamidia sisältävien polymeerien tuotanto- ja/tai tuontiyhtiöiden edunvalvojana. Ensimmäisen kantajan jäsenyhtiöt myös käyttävät akryyliamidia ja valmistavat ja/tai tuovat maahan akryyliamidia tai polyakryyliamidia. Kaikki Euroopan unionissa toimivat akryyliamidin tuottajat ovat ensimmäisen kantajan jäseniä.

2 Toinen kantaja, SNF SAS, on ensimmäisen kantajan jäsenyhtiö. Sen pääasiallisena toimintana on akryyliamidin ja polyakryyliamidin valmistus ja niiden suora myynti asiakkailleen. Sillä on tuotantopaikkoja Ranskassa, Yhdysvalloissa, Kiinassa ja Etelä-Koreassa.

3 Alankomaiden kuningaskunta toimitti 25.8.2009 Euroopan kemikaalivirastolle (ECHA) laatimansa asiakirja-aineiston, joka koskee akryyliamidin tunnistamista kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH), Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta, direktiivin 1999/45/EY muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93, komission asetuksen (EY) N:o 1488/94, neuvoston direktiivin 76/769/ETY ja komission direktiivien 91/155/ETY, 93/67/ETY, 93/105/EY ja 2000/21/EY kumoamisesta 18.12.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1907/2006 (EUVL L 396, s. 1) 57 artiklan a ja b alakohdassa tarkoitetut perusteet täyttäväksi aineeksi. Kyseistä asetusta on sittemmin muutettu muun muassa aineiden ja seosten luokituksesta, merkinnöistä ja pakkaamisesta sekä direktiivien 67/548/ETY ja 1999/45/EY muuttamisesta ja kumoamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1907/2006 muuttamisesta 16.12.2008 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1272/2008 (EUVL L 353, s. 1). Asiakirja-aineistossa viitattiin siihen, että akryyliamidi on luokiteltu asetuksen N:o 1272/2008 liitteessä VI olevassa 3 osassa syöpää aiheuttavien aineiden kategoriaan 2 ja sukusolujen perimää vaurioittavien aineiden kategoriaan 2. ECHA julkaisi 31.8.2009 verkkosivuillaan ilmoituksen, jossa se kehotti asianosaisia esittämään huomautuksensa akryyliamidin osalta laaditusta asiakirja-aineistosta. Samana päivänä ECHA kehotti myös muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia esittämään asiasta huomautuksia.

4 Saatuaan kyseistä asiakirja-aineistoa koskevia huomautuksia erityisesti ensimmäiseltä kantajalta ja Alankomaiden kuningaskunnan vastaukset näihin huomautuksiin ECHA siirsi asiakirja-aineiston käsiteltäväksi jäsenvaltioiden komiteaan, jossa päästiin 27.11.2009 yksimieliseen sopimukseen akryyliamidin tunnistamisesta erityistä huolta aiheuttavaksi aineeksi sillä perusteella, että se täyttää asetuksen N:o 1907/2006 57 artiklan a ja b alakohdassa tarkoitetut perusteet.

5 ECHA julkaisi 7.12.2009 lehdistötiedotteen, jossa se ilmoitti, että jäsenvaltioiden komiteassa oli päästy yksimieliseen sopimukseen akryyliamidin ja neljäntoista muun aineen tunnistamisesta erityistä huolta aiheuttaviksi aineiksi, sikäli kuin kyseiset aineet täyttävät asetuksen N:o 1907/2006 57 artiklassa tarkoitetut perusteet. ECHA ilmoitti

myös, että luettelo tunnistetuista aineista, jotka voidaan mahdollisesti sisällyttää asetuksen N:o 1907/2006 liitteeseen XIV (jäljempänä luettelo) saatetaan virallisesti ajan tasalle tammikuussa 2010. ECHA:n pääjohtaja teki 22.12.2009 päätöksen ED/68/2009 kyseisten viidentoista aineen sisällyttämisestä luetteloon 13.1.2010.

6 Kantajat nostivat unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 4.1.2010 toimittamallaan kannekirjelmällä kanteen, jossa vaadittiin kumoamaan ECHA:n päätös tunnistaa akryyliamidi asetuksen N:o 1907/2006 57 artiklassa tarkoitetut perusteet täyttäväksi aineeksi asetuksen 59 artiklan mukaisesti (asia T-1/10).

7 Toinen kantaja teki unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 5.1.2010 toimittamallaan erillisellä asiakirjalla välitoimihakemuksen, jossa se vaati pääasiallisesti, että unionin yleisen tuomioistuimen presidentti lykkää sen ECHA:n päätöksen täytäntöönpanoa, jossa akryyliamidi tunnistetaan asetuksen N:o 1907/2006 57 artiklassa tarkoitetut perusteet täyttäväksi aineeksi asetuksen 59 artiklan mukaisesti (asia T-1/10 R).

8 Mainitun ECHA:n päätöksen täytäntöönpanoa lykättiin unionin yleisen tuomioistuimen presidentin 11.1.2010 antamalla määräyksellä siihen saakka, kunnes välitoimimenettelyn päättävä määräys on annettu. Kyseisen määräyksen jälkeen ECHA keskeytti akryyliamidin sisällyttämisen luetteloon.

9 Asiassa PPG ja SNF vastaan ECHA 26.3.2010 annetulla unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräyksellä (T-1/10 R, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa) toisen kantajan välitoimihakemus hylättiin ja oikeudenkäyntikuluista määrättiin päätettäväksi myöhemmin.

10 Kyseisen määräyksen jälkeen ECHA julkaisi 30.3.2010 luetteloon, johon akryyliamidi oli sisällytetty.

Oikeudenkäyntimenettely ja asianosaisten vaatimukset

11 Kantajat nostivat unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 10.6.2010 toimittamallaan kannekirjelmällä kanteen, jossa vaadittiin kumoamaan 30.3.2010 julkaistu ECHA:n päätös akryyliamidin tunnistamisesta asetuksen N:o 1907/2006 57 artiklassa tarkoitetut perusteet täyttäväksi aineeksi ja akryyliamidin sisällyttämisestä luetteloon (jäljempänä riidanalainen päätös).

12 Unionin yleisen tuomioistuimen kahdeksannen jaoston puheenjohtajan 9.7.2010 tekemällä päätöksellä kantajia kehotettiin toimittamaan huomautuksensa kanneajan noudattamisesta. Kantajat noudattivat tätä kehotusta unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 30.7.2010 toimittamallaan asiakirjalla.

13 Koska unionin yleisen tuomioistuimen jaostojen kokoonpanoa muutettiin, esittelevä tuomari määrättiin seitsemänteen jaostoon, jonka käsiteltäväksi nyt käsiteltävä asia näin ollen siirrettiin.

14 ECHA esitti unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 5.11.2010 toimittamallaan erillisellä asiakirjalla tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä koskevan väitteen kyseisen tuomioistuimen työjärjestyksen 114 artiklan 1 kohdan nojalla. Kantajat toimittivat kyseistä väitettä koskevat huomautuksensa 21.12.2010.

15 Alankomaiden kuningaskunta toimitti 19.11.2010 ja Euroopan komissio 25.11.2010 unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamossa kirjatuilla kirjeillä väliintulohakemukset, joissa ne pyysivät saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen ECHA:n vaatimuksia. Väliintulohakemukset hyväksyttiin asianosaisten kuulemisen jälkeen unionin yleisen tuomioistuimen seitsemännen jaoston puheenjohtajan 10.1.2011 antamalla määräyksellä.

16 ECHA toimitti 18.1.2011 unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä koskevaa väitettä täydentävän kirjelmän. Kantajat toimittivat kirjelmää koskevat huomautuksensa 15.2.2011.

17 Alankomaiden kuningaskunta ilmoitti unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 22.2.2011 toimittamallaan asiakirjalla, että se ei esitä väliintulokirjelmää, joka koskee yksinomaan tutkittavaksi ottamisen edellytysten täyttymistä. Komissio toimitti tällaisen väliintulokirjelmän 24.2.2011.

18 Unionin yleinen tuomioistuin siirsi nyt käsiteltävän asian 30.3.2011 tehdyllä päätöksellä laajennetun seitsemännen jaoston käsiteltäväksi työjärjestyksensä 51 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

19 Pääasian asianosaiset esittivät unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 19.4.2011 ja 21.4.2011 toimittamillaan asiakirjoilla huomautuksensa komission väliintulokirjelmästä, joka koskee yksinomaan tutkittavaksi ottamisen edellytysten täyttymistä.

20 Kantajat vaativat kannekirjelmässään, että unionin yleinen tuomioistuin

– ottaa kanteen tutkittavaksi ja toteaa sen perustelluksi

– kumoaa riidanalaisen päätöksen

– velvoittaa ECHA:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut

– määrää muista tarpeellisista toimenpiteistä.

21 ECHA vaatii tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä koskevassa väitteessään, että unionin yleinen tuomioistuin

– jättää kanteen tutkimatta

– velvoittaa kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

22 Kantajat vaativat tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä koskevasta väitteestä esittämissään huomautuksissa, että unionin yleinen tuomioistuin hylkää kyseisen väitteen.

23 Komissio vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin jättää kanteen tutkimatta.

Oikeudellinen arviointi

24 Työjärjestyksen 114 artiklan 1 ja 4 kohdan nojalla unionin yleinen tuomioistuin voi asianosaisen hakemuksesta ratkaista tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä koskevan väitteen käsittelemättä itse pääasiaa. Saman artiklan 3 kohdan mukaan hakemuksen jatkokäsittely on suullinen, jollei unionin yleinen tuomioistuin päätä toisin. Unionin yleinen tuomioistuin katsoo, että se on saanut nyt käsiteltävässä asiassa riittävästi tietoja asiakirja-aineistosta ja että suullista käsittelyä ei ole syytä aloittaa.

25 ECHA esittää vaatimustensa tueksi kolme prosessinedellytyksen puuttumista koskevaa väitettä, jotka koskevat ensisijaisesti kanneajan noudattamatta jättämistä ja toissijaisesti sitä, että toimi ei koske kantajia suoraan ja sitä, että koska riidanalainen päätös ei ole SEUT 263 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitettu sääntelytoimi, se ei koske kantajia erikseen.

26 Komissio tukee kanneaikaa koskevia ECHA:n perusteluja. Se väittää myös, että kanne on jätettävä vireilläolovaikutuksen vuoksi tutkimatta.

27 Aluksi on tutkittava ensisijaisesti esitetty prosessinedellytyksen puuttumista koskeva väite, jossa vedotaan kanneajan noudattamatta jättämiseen.

28 ECHA ja komissio väittävät siinä pääasiallisesti, että kanne on nostettu liian myöhään. Niiden mielestä riidanalainen päätös julkaistiin 30.3.2010, joten kanne ECHA:n päätöstä vastaan olisi pitänyt panna vireille SEUT 263 artiklan kuudennen kohdan nojalla 31.3.2010 ja 30.5.2010 välisenä aikana. Ne katsovat, että viimeksi mainittuun päivämäärään on lisättävä työjärjestyksen 102 artiklan 2 kohdan mukaisesti kymmenen päivää pitkien etäisyyksien vuoksi, joten kanteen vireillepanoaika päättyi kokonaisuudessaan 9.6.2010. Näin ollen 10.6.2010 nostettu kanne on niiden mielestä pantu vireille liian myöhään.

29 Kantajat huomauttavat pääasiallisesti, että työjärjestyksen 102 artiklan 1 kohdan nojalla kanneaika alkaa riidanalaisen päätöksen julkaisemista seuraavan neljännentoista päivän päätyttyä. Niiden mielestä kyseinen määräys koskee paitsi julkaisemista Euroopan unionin virallisessa lehdessä myös kaikkia muita julkaisemistapoja, kuten päätöksen julkaisemista internetissä, mistä säädetään asetuksen N:o 1907/2006 59 artiklan 10 kohdassa. Kantajien mukaan työjärjestyksen 102 artiklan 1 kohdan muunlainen tulkinta johtaisi niiden syrjintään ja mielivaltaiseen kohteluun. Ne katsovat, että kun kyseinen määräys otetaan huomioon, kanneaikaa on noudatettu.

30 SEUT 263 artiklan kuudennen kohdan mukaan kyseisessä artiklassa tarkoitettu kanne on pantava vireille kahden kuukauden kuluessa toimen julkaisemisesta tai siitä, kun se on annettu kantajalle tiedoksi, taikka jollei toimea ole julkaistu tai annettu tiedoksi, kahden kuukauden kuluessa siitä, kun kantaja on saanut siitä tiedon.

31 Nyt käsiteltävässä asiassa ECHA julkaisi SEUT 263 artiklan kuudennessa kohdassa tarkoitetun riidanalaisen päätöksen 30.3.2010. Asetuksen N:o 1907/2006 59 artiklan 10 kohtaan perustuvan velvollisuutensa mukaisesti ECHA julkaisi nimittäin 30.3.2010 verkkosivuillaan luetteloon, johon akryyliamidi oli sisällytetty.

32 Todettakoon, että SEUT 263 artiklan kuudennessa kohdassa ei anneta mitään viitteitä kyseisessä määräyksessä tarkoitetusta julkaisemistavasta, eikä siinä rajoiteta kyseisessä määräyksessä tarkoitettua julkaisemista tiettyihin julkaisemistapoihin. Kyseisessä määräyksessä tarkoitettu julkaiseminen ei siis koske ainoastaan julkaisemista Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

33 Toisin kuin kantajat väittävät, kanneaika ei ala riidanalaisen päätöksen julkaisemista seuraavan neljännentoista päivän päätyttyä. Työjärjestyksen 102 artiklan 1 kohtaa, jossa tällainen sääntö asetetaan, sovelletaan kyseisen kohdan sanamuodon mukaan vain Euroopan unionin virallisessa lehdessä julkaistuihin toimiin. Nyt käsiteltävässä asiassa asetuksessa N:o 1907/2006 säädetään ECHA:n toimista yleisesti ottaen vain, että ne on julkaistava internetissä. Asetuksessa asetetaan siis erityissääntö, joka koskee kyseisen viraston toimien julkaisemista. Täsmennettäköön vielä, että asetuksen N:o 1907/2006 59 artiklan 10 kohdan mukaisesti luettelo julkaistaan ECHA:n verkkosivuilla, eikä missään muussa asetuksen säännöksessä säädetä muista julkaisemistavoista.

34 Työjärjestyksen 102 artiklan 1 kohtaa ei voida soveltaa sen sanamuotoa laajemmin säädöksiin, jotka on julkaistu jollakin muulla tavalla, kuten nyt käsiteltävässä asiassa yksinomaan internetissä.

35 Työjärjestyksen 102 artiklan 1 kohta on ensinnäkin vain erityissääntö, joka koskee julkaisemista Euroopan unionin virallisessa lehdessä. Julkaiseminen yksinomaan internetissä eroaa julkaisemisesta Euroopan unionin virallisessa lehdessä, koska internetissä julkaiseminen tapahtuu sähköisesti, ja internetissä julkaistut toimet ovat samanaikaisesti kaikkien unionin kansalaisten saatavilla. Huomautettakoon, että vaikka Euroopan unionin virallisesta lehdestä on myös saatavilla sähköinen versio internetissä, ainoastaan kyseisen lehden painettu versio on todistusvoimainen (asia C-161/06, Skoma-Lux, tuomio 11.12.2007, Kok., s. I-10841, 50 kohta).

36 Toiseksi huomautettakoon, että soveltamalla tiukasti prosessuaalisia määräaikoja koskevia unionin toimia täytetään oikeusvarmuuden vaatimus sekä tarve välttää kaikkinainen syrjintä ja mielivaltainen kohtelu oikeudenkäytössä (ks. yhdistetyt asiat T-300/05 ja T-316/05, Kypros v. komissio, tuomio 2.10.2009, 235 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

37 Kolmanneksi huomautettakoon, että toisin kuin kantajat väittävät, nyt käsiteltävään asiaan ei voida soveltaa valtiontukipäätösten julkaisemista koskevaa oikeuskäytäntöä. Se, että kolmansille osapuolille annetaan valtiontukiasioissa oikeus tutustua verkkosivuilla olevaan päätöksen tekstiin kokonaisuudessaan, ja että Euroopan unionin virallisessa lehdessä julkaistaan lyhyt ilmoitus, jonka perusteella ne, joita asia koskee, voivat yksilöidä kyseessä olevan päätöksen, ja jolla näille ilmoitetaan tästä mahdollisuudesta tutustua päätökseen internetin kautta, tarjoaa toki mahdollisuuden soveltaa työjärjestyksen 102 artiklan 1 kohtaa (asia T-321/04, Air Bourbon v. komissio, määräys 19.9.2005, Kok., s. II-3469, 34 ja 42 kohta ja asia T-354/05, TF1 v. komissio, tuomio 11.3.2009, Kok., s. II-471, 35 ja 48 kohta). Valtiontukiasioissa Euroopan unionin virallisessa lehdessä julkaisemisesta säädetään kuitenkin erikseen [SEUT 108] artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 (EYVL L 83, s. 1) 26 artiklassa. Nyt käsiteltävässä asiassa mikään säännös ei edellytä riidanalaisen päätöksen julkaisemista Euroopan unionin virallisessa lehdessä sen enempää lyhyenä ilmoituksena kuin täydellisenä versiona. Asetuksesta N:o 1907/2006 päinvastoin ilmenee, että ajan tasalle saatettu luettelo julkaistaan yksinomaan internetissä.

38 Neljänneksi todettakoon, että toisin kuin kantajat väittävät, se, että työjärjestyksen 102 artiklan 1 kohtaa ei sovelleta unionin oikeuden mukaiseen julkaisemiseen yksinomaan internetissä, ei tarkoita, että niitä syrjittäisiin tai kohdeltaisiin mielivaltaisesti. Se tosiasiallinen ja oikeudellinen tilanne, jossa tietty henkilö on sen jälkeen kun tietty toimi on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä, ei nimittäin ole verrattavissa tilanteeseen, jossa tällainen henkilö on sen jälkeen kun tietty toimi on julkaistu yksinomaan internetissä (ks. edellä 35 kohta). Lisäksi se, että ECHA:n verkkosivuilla julkaistun riidanalaisen päätöksen julkaisemispäivä on otettu huomioon SEUT

263 artiklan kuudennessa kohdassa tarkoitettuna julkaisemispäivänä, takaa yhdenvertaisen kohtelun kaikille niille, joita asia koskee, koska näin varmistetaan, että aika, jonka kuluessa kanne kyseistä päätöstä vastaan on nostettava, lasketaan kaikkien osalta samalla tavalla (ks. vastaavasti edellä 37 kohdassa mainittu asia Air Bourbon v. komissio, määräyksen 44 kohta). Kanneajan laskennassa esiintyvät erot, jotka riippuvat siitä, tapahtuuko julkaiseminen Euroopan unionin virallisessa lehdessä vai internetissä, ovat joka tapauksessa myös perusteltuja internetissä julkaisemiseen liittyvien ominaispiirteiden vuoksi (ks. edellä 35 kohta).

39 Koska riidanalainen päätös julkaistiin 30.3.2010, kanneaika alkoi siis työjärjestyksen 101 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti 31.3.2010. Kahden kuukauden määräaika päättyi 30.5.2010, koska työjärjestyksen 101 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti kuukausina ilmaistu määräaika päättyy sen päivän päättyessä, joka määräajan viimeisenä kuukautena järjestysnumeroltaan vastaa päivää, jona se tapahtuma sattui tai se toimenpide toteutettiin, josta määräaika on laskettava (ks. vastaavasti asia C-406/01, Saksa v. parlamentti ja neuvosto, määräys 17.5.2002, Kok., s. I-4561, 17 kohta). Koska prosessuaalisiin määräaikoihin on työjärjestyksen 102 artiklan 2 kohdan nojalla lisättävä pitkien etäisyyksien vuoksi kymmenen päivää, kanneaika päättyi 9.6.2010.

40 Näin ollen nyt käsiteltävä 10.6.2010 nostettu kanne on pantu vireille liian myöhään.

41 Sikäli kuin kantajat ovat vetoamalla ECHA:n päätöksiä vastaan nostettujen kanteiden uutuuteen ja internetissä julkaistavia päätöksiä koskevien kanteiden vireillepanoaikojen laskemista koskevan oikeuskäytännön puuttumiseen pyrkineet siihen, että niiden tekemä virheellinen tulkinta nyt käsiteltävään asiaan sovellettavista työjärjestyksen määräyksistä on anteeksiannettava erehdys, on todettava asiakirja-aineistosta käyvän ilmi, että kantajien mielestä riidanalaisen päätöksen julkaiseminen ECHA:n verkkosivuilla oli SEUT 263 artiklan kuudennessa kohdassa tarkoitettu julkaiseminen. Kantajien virhe perustui siis väärään tulkintaan joko työjärjestyksen 102 artiklan 2 kohdasta

tai 101 artiklan 1 kohdasta, joka koskee kanneajan laskemista. Kyseisten määräysten tulkinta ei aiheuta erityisiä vaikeuksia, joten kantajan väitettä anteeksiannettavasta erehdyksestä, jonka perusteella mainituista määräyksistä voitaisiin poiketa, ei voida hyväksyä (ks. vastaavasti edellä 39 kohdassa mainittu asia Saksa v. parlamentti ja neuvosto, määräyksen 21 kohta).

42 Kantajat eivät myöskään ole osoittaneet eivätkä edes väittäneet kohdanneensa ennalta arvaamattomia seikkoja tai ylivoimaisen esteen, joiden vuoksi unionin tuomioistuimet voisivat poiketa kyseisestä määräajasta Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 42 artiklan toisen kohdan nojalla.

43 Edellä esitetyn perusteella kanne on jätettävä tutkimatta, eikä ECHA:n ja komission esittämiä muita prosessinedellytyksen puuttumista koskevia väitteitä tarvitse tutkia.

Oikeudenkäyntikulut

44 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Lisäksi kyseisen artiklan 4 kohdan mukaan jäsenvaltiot ja toimielimet, jotka ovat asiassa väliintulijoina, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

45 Koska kantajat ovat hävinneet asian, ne on velvoitettava vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan ECHA:n oikeudenkäyntikulut sen vaatimusten mukaisesti. Alankomaiden kuningaskunta ja komissio vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (laajennettu seitsemäs jaosto)

on määrännyt seuraavaa:

1) Kanne jätetään tutkimatta.

2) Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG) ja SNF SAS vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan ja ne velvoitetaan korvaamaan Euroopan kemikaaliviraston (ECHA) oikeudenkäyntikulut.

3) Alankomaiden kuningaskunta ja Euroopan komissio vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Annettiin Luxemburgissa 21 päivänä syyskuuta 2011.

E. Coulon
kirjaaja

A. Dittrich
jaoston puheenjohtaja